

Тл. г-нъ. Стига бе, дрънкало! Кой знае дъси се натръскалъ!

*Студентътъ.* Извинявайте, почитаеми скучачо! Великодушний търтею! Азъ алкохола, този бичъ на човѣчеството, този прахъ за свѣжия мозъкъ, този разрушителъ на щастието, не го поглеждамъ, но..

*Гласове* (иронично) Да! Да! Имате право! Слѣдъ като сте изпили сега парите си въ Княжево, намразихте алкохола!

*Студентътъ.* О, неразумни юроди! Защо се влачите слѣдъ този разбойникъ, слѣдъ това шкембе .. пълно съ сиромашки потъ!

Тл. г-нъ изгубва търпѣние, удря единъ шамаръ на студента. Постъдниятъ го хваща за брадата. Настава бѣркотия.

*Стражарътъ.* Мирно, господа, какво е това!

*Ученниците* викатъ: „Господинътъ е правъ! Младиятъ господинъ!“

*Стражарътъ.* Какво се натрупахте туа, се на едно място, или сакате трамвая да дефили ... да дезертира отъ релсите.

*Гласове.* А, контрольора! А! Какво е това?!

*Контролорътъ.* Всички по мястата си!

*Ученниците.* Варда а. Саваотъ слѣзе отъ небето да въдвори миръ!

Всички съдатъ, говорейки високо. Студентътъ слиза.

(Завѣса).